

трибуна

АРСЕНАЛ

Приемник на в. "Заводска трибуна"
Издание на "Арсенал" АД

на стр. 2

Ветерани:
Историята на Завод 5

2 септември 2011 г. • година I • брой 10

Акценти

"Арсенал" на поредното международно изложение

След Абу Даби, Рио Де Жанейро и Истанбул - сега в Лондон - DSEI 2011.

"Заедно с Парижкото, изложението във Великобритания е едно от най-големите и престижни не само в Европа, но и в света." – сподели Марина Йорданова, ръководител отдел „Маркетинг“ в „Арсенал 2000“ по повод подготовката за участие на фирмата в него. Това е допълнителна мотивация, затова и изделията, които се подготвят, са повече, отколкото тези, с които „Арсенал“ се представи преди няколко

снимка: М. Маденджиян

Конструкторите Симеон Загаров и Георги Гевгалов със своята разработка - шестцевният револверен гранатомет

месеца в Истанбул". DSEI 2011 ще събере за пореден път важни гости от цял свят и фирми – производители на военна техника и технологии в създадена оптимална бизнес среда в изложбения център ExCel. Лондонските домакини създават условия и възможности за осъществяване на контакти между партньори, за размяна на идеи, дискусии за пред-

ставянето на нови технологии, сключване на сделки, развитие на партньорската мрежа. Посетители и търговци ще могат да се докоснат до последните новости и да избират изделия измежду 1280 компании от 98 страни – производители на отбранителна техника. Организира се демонстрация на бойна техника, като на всяко голямо международно изложение – очаквана с интерес атракция. Изложението ще бъде посетено от 70 официални организации от 49 държави, потенциални клиенти, бизнес партньори и лицензиирани търговци.

В подобни условия „Арсенал“ се представя в Лондон от 2003 г. Изделията, подгответи за това изложение, са: леко стрелково оръжие /пистолет „Арсенал Компакт“, автомати и пехотна картечница/, гранатомети /подцевен, самостоятелен, револверен и ръчен противотанков/, гама боеприпаси /малокалибрени и артилерийски, гранати – ръчни, димни и звуково-светлинни, изстрили – минохвъргачни и за различните видове гранатомети/, взриватели, капсули и др.

Продължава на стр. 4

5 хиляди годишно на море в хотел „Арсенал“ Истинската изненада е басейнът на хотел „Арсенал“

Тази година той работи за пръв път. Шезлонги, бисерна вода, естествена зеленина, дори уреди за фитнес край водата – все неща, които допреди година бяха мечта за гости те на хотела, които вече имаха екстрадата да са на 50 метра от плажа и морето. Сега, освен басейна, лоби – бар, ново оформление на пространството наоколо и ежегодно обо-

гатяваната артистична сре да на спретнатия парк край 13-етажната станция отпускат нервите на летовниците, дошли не само от Казанлък и цяла България, но и от чужбина. Съчетанието от близостта до морето, наличието на басейн и истинска сянка от десетилетни дървета обикновено струва скъпичко на туриста, изbral хотел на първа линия – поне по 200 лв. на ден. Тук, обаче, нещата са учудващо различни, става ясно след разговора с добриите стопани на хотела – истински гостоприемните домакини – собственикът на фирмата-наемател на комплекса Кирил Георгиев, управител на „Бизнес Консулт“, която стопанисва хотела от 12 години, и Неделчо Ганев – един стопроцентов поет, който изненадващо решава перфектно ежедневните задачи по функционирането на базата.

Продължава на стр. 4

В БРОЯ ЧЕТЕТЕ:

на стр. 3

Експертно: Красимира Харизанова
Проблемите на граждани неят цвят

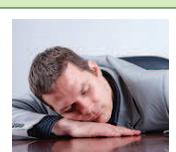
на стр. 4

„Арсенал“ праща бесплатно на море

на стр. 7

Как да надвие стреса след отпуск

КАЗАНЛЪЧАНКА ИЗДАВА КУЛИНАРНА ПСИХОЛОГИЯ

Превръщаме се в това, което ядем,
твърди психоложката Мария Стефанова

Уникална книга подготвя за печат казанлъшката психоложка Мария Стефанова. Книгата е компилация от кулинария и психология и носи името „Кулинарна психология“. Атрактивното четиво събира над 300 уникални и характерни рецепти от различни географски райони и краища на страната, както и съответните психологически профили на хората, населяващи тези райони.

Идеята на Стефанова за книгата е, че човек е това, което яде, и става това, което яде, а инстинктите ни към храната са огледало на нашите страхове, липси, тревоги, депресивни състояния, амбиции и същност. Идеята на авторката, подтикната я да създаде книгата, която няма аналог в страната, е, че много от нещата в последните поколения в България са заменени с други ценности, като това в основна степен важи за храната и се изразява чрез нея. Вече ядем хамбургери, хот-дог, пица,

различни ястия от други национални кухни, сменили сме дори наши традиционни подправки. Потребността ни от едно или друго ястие въвщност има дълбок психологически смисъл и е един вид психологически код, който отразява нашето състояние и психиката ни. Този код представлява нашият психологически профил, казва Мария, която базира впечатленията и тезите си на десетгодишен опит в столицата като психолог и психотерапевт на различни групи.

Начинът, по който приготвяме храната си, отразява отношението ни към самите себе си, казва още тя. Сред впечатленията, споделени от психоложката в книгата ѝ, която се очаква да излезе на книжния пазар малко преди Коледа, са и наблюдените върху емигрантската българска общност в чужбина. Според Мария Стефанова една от неосъзнатите причини за носталгията на емигрантите, е липсата на българска кухня и храна в чужбина. Това подсъзнателно е липса на топлина, обич, приятели, близки. Тези липси обикновено човек компенсира със стремеж да се храни с чуждоезичната храна, при това в двете крайности – или много, или малко, без обаче да е щастлив, казва тя. Така се задълбочава стресът и в същото време натискът, принудата да се имплантираш в новата общност.

Продължава на стр. 6

Издателски съвет: Николай Ибушев, Янко Запрянов,
Цветан Шиков, Добрин Драгнев.

Редактория: Деляна Бобева – гл. редактор, Диана Нейчева, Мария Ращкова,
Първолета Петкова, Мария Пискова, Миран Маденджиян, Венко Юнаков.
Със съдействието на КНСБ и КТ "Подкрепа" в "Арсенал" АД.

Инж. Пенчо Джурков, бивш зам. директор на Завод 5:

51 ГОДИНИ ЗАВОД ЗА МЕТАЛОРЕЖЕЩИ МАШИНИ - ЗММ - ЗАВОД 5

Производството на фрезови машини - основен профил на завода

Инж. Пенчо Джурков е сред ветераните-ръководители на машиностроителния Завод 5. Бил е дълги години негов зам. директор по техническите въпроси, а в „Арсенал“ работи 35 години. Започва работа като конструктор, после става гл. конструктор на Завод 5, а впоследствие е и гл. конструктор на База за техническо развитие /БТР/.

Ръководил е комплексната програма по усвояването на лиценза на обработващите центри MAZAK, превърнали се в една от съвременните емблеми на Завод 5.

Пенсионира се през 1996 година.

Предоставените спомени, превърнати в ценна история на Завод 5, инж. Джурков събира в продължение на целия си стаж в оръжейницата. Снимките са от албума, който изготвя сам в последния месец преди пенсионирането си. Събира снимките за него по време на дългите си години работа в завода. Екземпляр от историята и албума са предадени и на тогавашния директор на Завод 5 инж. Младен Милчев.

Изминалите 51 години /1960-2011/ са естествено основание за размисли около историята на металорежещите машини /ММ/, произвеждани в Завод 5.

В своята дългогодишна история „Арсенал“ АД е произвеждал разнообразна промишлена продукция, не само специална, но и стопанска. Именно производството на стопанска продукция - производството на металорежещи машини, формира „Арсенал“ и като машиностроителен завод.

През периода 1947 - 1954 година са изработени за собствени нужди първите металорежещи машини в „Арсенал“ /тогава Завод 10/.

По образци на немските фирми „Волман“, „Нилес“ и „Франц Вернер“ се произвеждат съответно стругови и фрезови машини под техническото ръководство на М. Александров.

Промишленото производство на металорежещи машини в „Арсенал“, обаче, се организира през 1960 година. За целта е сформирано специално звено под наименованието „Производство 100“ с началник инж. Ив. Иванов. Производството, дало началото на Завод 5, се узаконява с постановление на МС от 1962 година.

Първоначално производствените мощности бяха разположени в двете халета, южно от ЦХЛ /механичен цех/ и южно от музея /монтажен и прототипен цех/. Кадрите, машините и съоръженията са осигурени от наличностите в „Арсенал“.

През периода 1960 - 1961 г. бяха усвоени първите изделия - това са пробивните машини БК20, /ПК20/, БК32 /ПК32/ и Б12 /П12/.

Техническата подготовка и ръководството при усвояването на производството на машините се извършва от конструктор от технологичен отдел с ръководител инж. Н. Братоев, от гл. технолог Х. Симеонов, от ОГМ с гл. металург инж. В. Тюркеджиев, както и от други звена на „Арсенал“.

Опитните образци се изработваха в прототипния цех с н-к Н. Лилов.

Началните години на производството на металорежещи машини в завода се характеризират, естествено, с използването на чужд опит - основно

в конструктивна документация и образци. Впоследствие, с натрупването на собствен опит, се премина към създаването на собствени оригинални изделия.

Настоящият материал акцентира главно върху някои епизоди от производството на фрезовите машини на Завод 5, превърнали се в своеобразна негова емблема.

Началото е поставено в периода 1962 - 1963 година. По документация на ЗММ - София е усвоена универсална конзолна фрезова машина ФУ250,

на базата на която, чрез собствена разработка, е усвоен и неин вертикален вариант - ФВ250. По образец на машина 6М32 /СССР/ е усвоена ФУ320.

В периода до 1968 година са произведени над

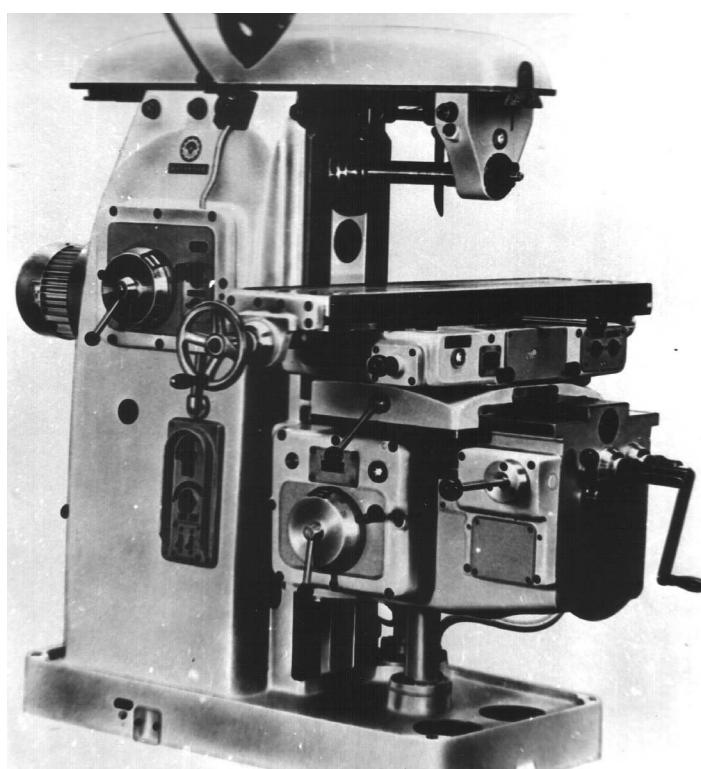
проектантски и контролен институт/ през 1965 година в Завод 5 бяха изработени прототипите на първата фрезова машина с програмно управление - ФД001, както и копирната машина ФК001.

През 1966 година в завода бе усвоена, на базата на чужд опит, собствената разработка на инструментална фрезова машина ФИ251,

от която са произведени над 10 машини.

През тези години е усвоено производството на широка номенклатура от универсални приспособления за фрезовите машини: ВФГ, УДА, КДМ, ЩГ, УФГ и др. Произведени бяха над 74 хил. броя от тези приспособления.

Междувременно производството се премества в

Универсална фрезова машина ФУ250

1430 броя фрези ФУ250, като само през 1968 година са изработени 500 броя от този тип. До 1971 година са произведени над 4500 броя ФУ320, при максимално годишно производство през 1970 година 950бр.

По документация на НИПКИММИ - София /Научно-изследователски

новоизградения Завод 7 /сегашната площадка/. Доставеното ново оборудване бе монтирано в специализирани технологични линии. По този повод японски специалисти много по-късно заявиха, че „това е идеално структуриран завод за металорежещи машини“. Заводът бе официално открит през 1965 година.

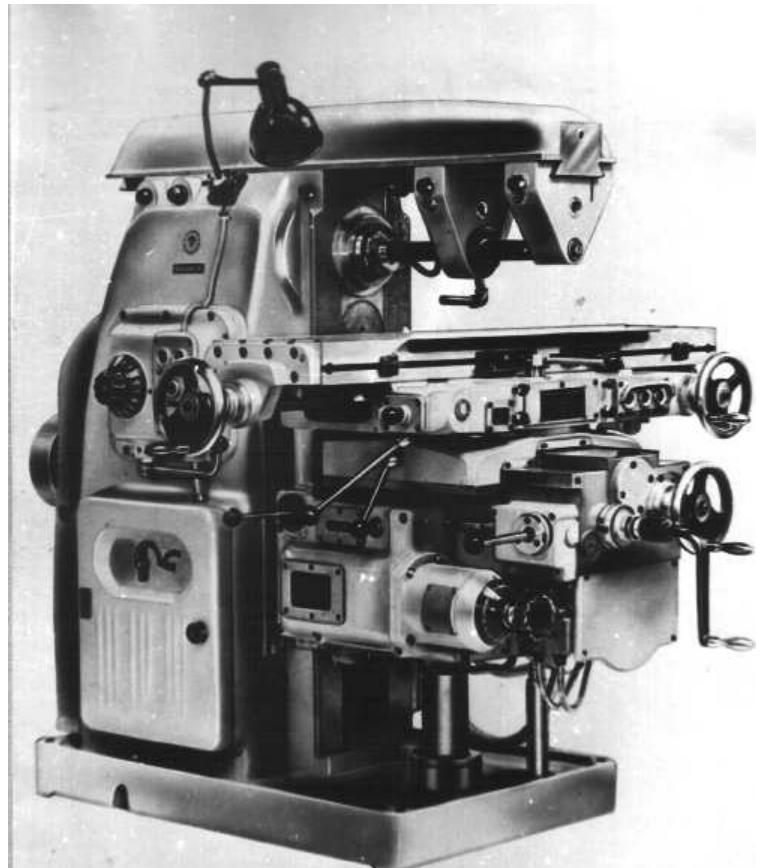
Производствените машини ФУ250 и ФУ320, които вече споменахме, имаха различен произход: те бяха принципно различни конструкции, нямаха помежду си унификация на детайлите и възли. Това създаваше сериозни производствени и организационни проблеми, тъй като производството им вече заемаше много съществен дял в програмата на завода.

Междувременно ФУ250 и ФУ320 започнаха да отстъп-

це, лаборатории и други звена.

Наред с част от техническите кадри на Завод 5 към нея бяха привлечени нови инженерни кадри. Ръководител на БТР бе инж. Н. Братоев.

Първоначално основна нейна задача бе проектирането на новата гама фрезови машини. Извършиха се допълнителни задълбочени проучвания на

Универсална фрезова машина ФУ320

като по технически показатели на производстваните от чуждестранни фирми изделия от този тип.

През тези и други съображения в ръководствата на „Арсенал“ и на Завод 5 се зароди идеята за създаване на нова модификация фрезови машини, с широчина на работната маса 250 и 320 mm.

Първоначалните проучвания по този въпрос се извършваха в НИПКИММИ - София. Техническите характеристики на новите конструкции, които се предлагаха, не бяха достатъчно оптимизирани - имашеувличение за необосновано завишаване на отдалните параметри. Целеше се постигане на оценка „K“ по тогавашната система за оценяване нивото на изделиято.

Взе се решение работата по проектирането на новите машини да се осъществи в „Арсенал“. Вече бяха налице необходимите предпоставки - имахме налице, макар и кратък, но много ценен опит.

През 1967 година в „Арсенал“ бе създадена Базата за техническо развитие на металорежещи машини - БТР /впоследствие преименувана на БРВ и ИММ/.

БТР се състоеше от технически отдели, прототипен

производстваните конзолни и безконзолни фрезови машини на водещи чуждестранни фирми. Съставено бе техническо задание, разработен бе идеен и работен проект, изработени бяха макети и прототипи, извършиха се необходимите изпитания, узакониха се изделията. Отлично с тази задача се справи амбициозен млад колектив от конструктори. Това бяха инженерите: Хр. Дундов, М. Димитров, Ив. Маринов, М. Р. Михайлов, Ил. Чирпанлиев, Мл. Попов, дизайнерът Ст. Димов и много други. При проектирането на машините конкретно внимание имаше и от страна на ген. Г. Ямаков - тогавашен ген. директор на ДСО „Металхим“.

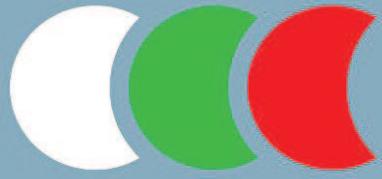
Технологията за производство на машините бе разработена от опитните технологични отдели на БТ с гл. технолог инж. М. М. Михайлов, и на Завод 5 с гл. технолог инж. Г. Цонев. Съществен принос в управлението на машините имаха ОГМ с ръководител инж. Т. Граматиков и ОХТ с ръководител инж. Л. Чукова.

Както преди, така и сега, ръководните и изпълнителските кадри на заводите 5, 6 и 7 вложиха цялото си умение при реализирането на тази задача.

**инж. П. Джурков
/следва продължение/**

www.experti-kazanlak.com

e-mail: experti.kazanlak@gmail.com

ЕКСПЕРТИ ЗА КАЗАНЛЪК

Красимира Харизанова:

ПРОБЛЕМИТЕ НА ГРАЖДАНИТЕ НЯМАТ ЦВЯТ

"Експерти за Казанлък" - кауза за по-добър живот в нашата община

Зодия Лъв съм. Харесва ми шеговитата идея на господин Николай Ибушев да мерим възрастта си в „еврогодини“, така че се чувствам млада по дух, настойчивост и упоритост да постигам поставени цели.

Красимира Харизанова - кандидат за общински съветник от листата на Експерти за Казанлък.

Съпругт ми е до мен и в трудни, и в хубави моменти. За съжаление, трудностите на деветдесетте години превърнаха много млади хора в икономически емигранти. Така и нашите две дъщери – близнаки завършиха висшето си образование и заминаха преди 12 години зад океана. Сега едната работи като адвокат, другата – като експерт – счетоводител. Доказаха се, гордеем се с тях. Но страната ни загуби хиляди млади хора с капацитет. Щастливи сме с четири прекрасни внучки, с които и тази година прекарахме чудесно българско лято.

С първия випуск на Математическата гимназия съм завършила средното си образование. После под девиза „Нация техническа“ станах инженер по автоматика, но това не е силната ми страна. Докато работех в Общината, завърших специализация по Социално управление. Икономика завърших, когато вече работех в сферата на застраховането.

И аз, и съпругт ми сме започнали трудовата си биография в „Арсенал“. После три години и половина ежедневно ме вълнуваха проблемите на общинската младежка организация. От позицията на времето преценям, че особено важни уроци съм получила през осемте години работа в Община Казанлък, най-вече през периода, когато работех под прякото ръководство на „Кмета на столетието“ Станчо Коев, светла му памет. От него научих, че и в най-трудната и невъзможна ситуация има поне две решения. И че работиш истиински, когато всекидневно се раздаваш докрай в стремеж да уловиш пулса на най-важните за хората проблеми и да ги решаваш.

Опитът и знанията, които натрупах, много ми помагат в сегашната ми работа в застраховането. Застрахователен агент, инспектор, генерален представител на Дженериали България АД – през всички

тези етапи в професионалното ми развитие като застраховател, за мен е важен всеки клиент. От гражданина, който е доверил на нашата компания имота или живота си, през малката фирма, притисната от нестабилната икономическа конюнктура до корпоративния клиент, на чиито високи изисквания трябва да отговорим единствено и само с професионализъм, коректност и гъвкавост. Обичам работата си. Работя с чудесен екип. Неслучайно Генерално представителство – Казанлък, е сред водещите в страната.

ЗАЩО СЪМ В „ЕКСПЕРТИ ЗА КАЗАНЛЪК“

Покани ме г-н Николай Ибушев. Споделените от него идеи за повече експертност и професионализъм в общинското управление отдавна ме вълнуват, защото проблемите на гражданите нямат цвят. „Експерти за Казанлък“ – това е кауза за по-добро качество на живота в нашия град и община, на нашия живот. И аз съм удовлетворена, чувствам се „в свои води“ между колеги, с повечето от които съм работила, с които мислим в една посока и искаме „по-широка кройка“ в решаването на общинските проблеми.

Постигнатото от нашата група съветници в работата на Общинския съвет е само едно трудно начало, но доказано в правилната посока, с компетентност, с лице и действия към неотложните проблеми на гражданите в Община Казанлък, без партийна обремененост или задкулисно договаряне.

КАКЪВ НЕ ТРЯБВА ДА БЪДЕ НОВИЯТ ОБЩИНСКИ СЪВЕТ

Според мен следващият Общински съвет не трябва да бъде като настоящия. Противопоставянето между Кмет и Общински съвет затормозва бързото и ефективно решаване на проблемите. Прибавя се и нещо като страх между различните групи съветници – някоя политическа сила да не отчете, не дай Бог, повече „дейност“. Намесват се частни интереси. И в крайна сметка остават неизпълнени обещания и „хронифицирани“ зони, като инфраструктурата например.

Дали всеки съветник персонално може да излезе пред гражданите и да каже колко и какви предложения е дал на заседание на комисия или на сесия, с какво конкретно е участвал в работата на Съвета, какви обществено значими идеи е подкрепил, по какви поставени от гражданите въпроси е работил, какви лични средства е дарил за добри дела, така както направи своя отчет групата съветници от „Експерти за Казанлък“.

КАКЪВ ИСКАМЕ ДА БЪДЕ НОВИЯТ ОБЩИНСКИ СЪВЕТ

Със сигурност ще бъде „пъстър“ от политическа гледна точка.

Да си припомним българското Възраждане. Успелите хора са станали изявени общественици и политици. Успелите хора са дали и дарили на нацията добри дела, авангардни за времето си. Дано всички изберем за съветници повече доказали себе си специалисти от различни области, готови с повече прагматизъм да подкрепят и заедно да реализират решения за доброто на гражданите. Това пожела на срещата с представители на бизнеса през м. юли и господин Николай Ибушев.

ЗА ПРИОРИТЕТИТЕ

Не мога да кажа нещо ново или различно от вече споделеното досега на страниците на вестник „Трибуна Арсенал“ от моите съмишленици от „Експерти за Казанлък“ – Николай Ибушев, Янко Запрянов, Цветан Шиков, Добрин Драгнев, Петър Веков.

И все пак, лично за мен най-важният проблем е дефицитът в Общината на млади хора, образовани, подгответи, знаещи и амбицирани за професионалното си развитие; с иновативно мислене, готови за повече отговорности. Об-

щинският съвет в рамките на своите възможности и фирмите на територията, ръка за ръка, в партньорство и въпреки трудната икономическа ситуация, вероятно биха могли да създадат повече и нови работни места, технически и технологично оборудвани в нови икономически направления. Младите хора са гаранцията за нашето възходящо бъдеще.

Останалите приоритети са известни :

- Реализацията на проекта за болницата по оперативна програма „Регионално развитие“;
- Инфраструктурата – улици без дупки; осветени; добра транспортна схема; водоснабдяване и канализация, а защо да не помечтаем отново и за ефективно топлоснабдяване;
- Културният туризъм не само като реклама на нашето културно – историческо наследство, но и като източник за допълнителни приходи .

Прозрачност и истински конкурси процедури при определяне на изпълнител на задачи, финансиранни с общински пари. Контрол в харченето.

Непрекъснато повишаване нивото на компетентност на служителите в общинската администрация. По-голяма оперативност в решаване проблемите на гражданите и в административното им обслужване .

ЗА ИЗБОРИТЕ ПРЕЗ ОКТОВРИ

Всеки от нас не е просто избирател. Да не забравяме, че всеки от нас е една избирателна единица и всеки глас е важен. Нека не звуци шаблонно, но наистина наш граждански дълг е да упражним правото си на глас, за да имаме после основание да хвалим или да критикуваме.

Избираме мажоритарно президент, кмет на Общината,

19/07/2011 04:51

Не следва да пропускаме и проблемите на образователната и професионална подготовка; на обществения ред и сигурност.

ЗА БЪДЕЩИЯ КМЕТ И ОБЩИНСКАТА АДМИНИСТРАЦИЯ

Очаквам да видя кандидат – личност с визия в дългосрочен план за развитието и просперитета на Общината. Открыт, честен, организиран. Готов да състави екип от заместници, чиито фигури да си личат с поемането от всеки на своите делегирани от кмета отговорности.

По-активно търсене на всяка външни източници на финансиране; съфинансиране на различни проекти, за които да има предварителна проектна готовност.

По-активен диалог с фирмите на територията за решаване на „локални“ проблеми.

кмет на населеното място, в което живеем. Избираме пропорционално с листа и съветници в Общинския съвет. „Експерти за Казанлък“ със своята листа предлагат възможност за мажоритарен елемент и в избора на съветници. Защото в листата ще бъдат не партийни активисти на една или друга партия, а доказани лица и имена – специалисти в различни области, които безспорно ще бъдат диалогични и полезни в работата на бъдещия Общински съвет.

И нещо, лично споделено – иска ми се да вярвам, че на близкаво времето, когато „Експерти“ ще стане национална кауза. Защото нашата страна се нуждае не от вот на отрицанието и смяна на управляващите партии всеки следващ мандат, а от прагматизъм, висока компетентност и премерени оптимални и ефективни решения на проблемите на хората.

29 август 2011 г.

„АРСЕНАЛ“ НА ПОРЕДНОТО МЕЖДУНАРОДНО ИЗЛОЖЕНИЕ

Шестцевният револверен гранатомет е едно от най-новите изделия, които „Арсенал“ ще представи на изложението в Лондон. Неговите създатели – конструкторите Симеон Загаров и Георги Гевгалов, го определят като достатъчно атрактивен визуално

и с добри тактико-технически данни. Такива подобни гранатомети не се срещат често и те се надяват, че той ще предизвика достатъчно голям интерес от страна на посетителите и гостите на арсеналския щанд.

За „Арсенал“ това е петото поред участие в Лондонското изложение, което се провежда през година.

Според Ива Иванова от Отдел бизнес развитие в „Арсенал 2000“ очакванията са: „Като на всяко голямо изло-

жение, а това е едно от най-големите, се надяваме да утвърдим авторитета на компанията. Очакваме срещи с досегашните ни партньори и бъдещи клиенти, които предполагат и разширяване на пазарите ни. Предоставя ни се възможността да направим съпоставка с други сродни фирми и да осъществим най-реалния маркетинг.“

През септември – в Лондон. До края на годината остават Тайланд и Кувейт.

Първолета Петкова

Продължение от стр. 1

...НА МОРЕ В ХОТЕЛ „АРСЕНАЛ“

За хората от „Арсенал“ хотелът работи с намаление

Разбирам веднага. Тази година особено търсени са специалните тридневни пакети, които арсеналци получават за по 90 лв. с 20 % допълнителна отстъпка за децата до 12 години. А деца щъкат много на сам-натам из хотела. Цената включва три нощувки със закуска и вечеря, които са на блок-маса и обяд – по избрано предварително меню. В пакета влизат и безплатните чадъри, басейнът на открито, шезлонгите и лоби-бара, курортната такса и фитнесът на открито. Иначе, цените тази година за свободен брой нощувки бяха по 20 лв. дневно за работещите в „Арсенал“, с включени нощувка и закуска. За децата – двойно по-малко. Външните туристи плащат по 35 лева дневно, обяснява Кирил Георгиев. За децата им отново има отстъпка от 20 %. Има и допълнителни отстъпки за групи над 15 души. „Арсеналци в началото, преди години, трудно свикнаха с хотелските условия“, разказва Георгиев. Хората продължавали да носят в багажника на колите си, както едно време – щайги с домати и ракия от къщи. Постепенно разбрали, че в „Станцията“ няма да умрат от глад и сега гледката с разпънатите салати и питието – домашно производство, се среща само по изключение – когато тук идват само арсеналци в

специалните бесплатни сменни за отличниците в производството.

Такива има и тази година. Започват от 6-ти септември до края на месеца. Както и в началото на сезона – през юни. Ръководството изпраща най-изявените работници, като съчетава различни обучения и семинари с почивката на брега на морето. Смените са

6-дневни и не се плаща нищо, обяснява още Георгиев, – закуската, обядът и вечерята са бесплатни, както и всичко останало. „Ние приемаме работещите в „Арсенал“ не като външни туристи, а като специални гости, казва Георгиев и с усмивка споделя, че именно за тях са разрешенията за домашната ракийка, че и сланинката на масичката в лоби-бара. Арсеналци наблягат на месото, показва проучването на наемателя на хотела, за когото е много важно да няма недоволни.

На хотела на „Арсенал“ на морето, обаче, почиват и ВИП – личности.

Наскоро тук била олимпийската шампионка Безсонова

Тя прослави Украйна в художествената гимнастика. Наши гимнастички също идват тук, а Нешка Робева и новият ѝ съпруг – художникът Светлин Русев, са направо като у дома си. Тук дори било мястото, където преди време Робева се навила да се яви на изборите за кмет на София. Олимпийската шампионка на България в биатлона Евгения Раданова, която разбира от хотелиерство, защото има своя база в Пампорово, също обича да идва в хотела на „Арсенал“, разказва Георгиев, спортист по професия. Редовно е тук и националната гарнитура на Казахстан по ски и кънки-бягание, идвал е и Владислав Третяк, носител на бронз при ралирата от олимпиадата в Атина. „На много места в България сме почивали, но именно тук е най-оптималното място по комфорт и разположение“, споделя за „Трибуна Арсенал“ летуващият тук за втори път през август Николай Гаман – известен украински футболист в миналото, сега шеф на завода за феросплави в тамошния Никопол. В хотел „Арсенал“ се правят лагери за спортсти, подготовки за световни първенства.

Продължава на стр. 8

„АРСЕНАЛ“ ПРАЩА БЕЗПЛАТНО НА МОРЕ

700 работници и служители на „Арсенал“ АД от 6 септември отново ще могат да се възползват от бесплатна почивка на море, осигурявана от ръководството на оръжейницата. Те ще почиват разпределени в 4 смени от по 6 дни до края на месец септември в хотелската база

на „Арсенал“ в Несебър. Всеки ще има право на 6 дни пълен пансион, включващ три хранения и нощувка, поети изцяло от „Арсенал“.

В рамките на бонус програмата семействата на арсеналци ползват базата на облекчени цени. Цената за ден на дете до 12 години е 6 лева, а 20 лева е дневният пълен пансион за съпруга или съпругата.

Безплатните места за почиващите арсеналци вече са разпределени по заводи на база определени критерии. Средно на смяна от бесплатна почивка ще могат да се

ползват по 200 работници и служители. Само за първата бонус смяна от 6 септември местата не са изцяло запълнени, съобщи за ТА Атанас Бозов – председател на СК на КНСБ в „Арсенал“ АД.

Почиващите ще са разпределени в 5 апартамента, 31 двойни стаи, 21 с по 4 легла и 23 - с по три. Битовите условия в почивната база на „Арсенал“ АД в Несебър са с хотелска категория от 3 звезди.

Социалната придобивка, нямаща аналог в друга местна фирма, се предоставя за трета поредна година.

Деляна Бобева

КАЛЕНДАР

Казанлък, България, Свет

02 септември – 10 г. от смъртта на Кристиан Барнارد – южноафрикански лекар-хирург. През 1967 г. извърши първата в света операция за присаждане на сърце. Пациентът умира след 18 дни от пневмония. Два месеца по-късно за втори път присаждда сърце на 58-годишен пациент, който живее 19 месеца и 15 дни. Третата пациентка с трансплантирано сърце преживява 12 г. Барнارد е почетен доктор на университета в Кейптаун и носител на наградата „Даг Хамаршелд“.

04 септември – 10 г. от смъртта на Стефан Продев – български журналист и писател; редактор и главен редактор на редица български вестници и списания, между които в. „Труд“, сп. „Паралели“, в. „Дума“. Автор на 14 книги. 230 г. от създаването на Лос Анжелес. Цялото име на града е Ел Пуебло де Нуестра Сеньора ла Реайна де Лос Анхелес де Порсикула, намира се в Калифорния. Името му означава „Ангелите“. Той е вторият по население град в САЩ след Ню Йорк. Населението му е 8 милиона и 300 хиляди души. Годишно в града се регистрират около 10 хиляди земни труса.

06 септември – Съединението на България – национален празник.

07 септември – 100 години от рождението на Тодор Живков – политически и държавен деец. С решение на пленума е изведен от състава на ЦК на БКП на 08. 12. 1989 г., а няколко дни по-късно е изключен от БКП. През 1992 г. Върховният съд налага на Живков 7 години затвор, заменен с домашен арест, обвинен е в незаконно раздаване на пари за представителни нужди, на жилища и коли. През 1996 г. Т. Живков е обявен за невинен и делото срещу него е прекратено.

08 септември – Рождество на Пресвета Богородица. Мала Богородица. Празник на община Павел Баня. Международен ден за ликвидиране на неграмотността. Ден на международната солидарност на журналистите.

09 септември – 70 г. от рождението и 10 г. от смъртта на Станислав Стратиев – български белетрист, сценарист и драматург, един от най-талантливите и смели сатирици в българска театър. Автор е на „Римска баня“, „Сако от велур“, „Рейс“, „Балкански синдром“, „Българският модел“, „Упражнения по другост“ и др. Носител е на редица международни и национални награди, сред които на наградата „Чудомир“.

10 септември – Световен ден за предотвратяване на самоубийствата. Световен ден на първата помощ.

11 септември – 10 г. от разрушаването на Световния търговски център в САЩ. Преди терористичния акт е представлявал комплекс от 7 сгради на площ от 65 дка. Кулите близнаци са били високи по 411 м – с по 110 етажа и общо 104 асансьора. Върху покривите им е имало площадки за хеликоптери. В небостъргачите са се намирали офисите на 430 корпорации и компании, с работещи в тях над 50 000 души. Разполагал е с паркинга с 2000 места и хотел. По официална статистика загинали са 2986 души, вкл. и 19-те извършители на атентата; На тази дата се навършват и 20 г. от намирането на т. нар. „Леден човек“, загинал на 30-годишна възраст 3300 години пр. Хр. от хипотермия /измръзване/, подслонил се от снежна буря край един ледник в Алпите. Той носел със себе си медна брава, колчан с 14 стрели, кремъчен нож и тъкана торба.

12 септември – 135 г. от рождението на д-р Иван Раев – световноизвестен български билкар и народен лечител. Създател на лекарство от беладона за лечение на паркинсонизъм. Излекувал напълно италианската кралица Елена Савойска, баба на Симеон II, след което му била присъдена титлата „доктор“. Награден бил и със златен медал, а болницата, в която се провело лечението, и до днес се нарича „Д-р Иван Раев“.

13 септември – 160 г. от рождението на Уолтър Рийд – американски лекар, открил причината за жълтата треска, разнасяна от комарите.

14 септември – Въздвижение на Честния Кръст Господен. Кръстовден. Именници: Кръстьо, Кръстан, Кънчо, Кристина, Ставри; Ден на огнебореца и пожарната безопасност.

15 септември – Начало на учебната година в България; 120 г. от рождението на Агата Кристи – английска писателка. Създава повече от 87 криминални романа и много разкази. Най-受欢迎ният ѝ герой е Еркюл Поаро.

Подбор – Мария Рашкова

Таня Петрова:

КАЗАНЛЪК УМИРА БЕЗ „АРСЕНАЛ”

Отдавна знаем, че има и такива арсеналци. И то – много. Такива, които от началото на професионалния си път са работили само тук. И никога не са имали намерение да се местият. Мислех си, че тези хора са запазената марка на „Арсенал” от миналото. Okаза се, че ги има и днес, когато възможностите за работа са много. Ръководителят на Инструменталното стопанство, цех 105 на Завод 1, Таня Петрова, е една от тях. Нейният отговор на въпроса, защо е точно в „Арсенал”, е бърз и обмислен отдавна: „Интересно ми е. Всеки ден е различен и минава бързо. Харесва ми динамиката, не знам, ако я нямаше, какво друго бих правила“. Завършила първо престижния навремето технкуум „Ген. Вл. Заимов“ в Сопот, после – и ВМЕИ в София, инженер Петрова

идва в „Арсенал“ в началото на 90-те години на 20-ти век

Когато работи няма никъде, когато държавата се тресе от промените след 1989-та, когато Казанлък не предлага почти нищо за младите специалисти. Освен – „Арсенал“. Готова е в началото да работи каквото и да е, даже като жена – ел. техник. Късметът обаче я среща по стълбите на „Личен състав“ с икономическия директор на Завод 1, Александър Минчев, който ги спира двете с майка й и се сеща за свободно място. Така инженерът по автоматизация на дискретното производство намира изведнък мястото си като професионалист. И вече 20 години тежи на него. Днес

Таня отговаря за близо 80 хиляди инструмента

и два склада, има б подчинени организатори коопериране, с които заедно следят работата по машините да не закъса заради липса на инструмент. Новите неопитни работници, които бързо похабяват скъпите инструменти и старият навик всеки да си взема по нещо за върви – я бургия, я нещо друго, са големите дертове на Таня, която, освен това, зорко структурира стройна система за бързи заявки и разпределение на инструментите, справя се с капризите на мъжете наоколо, които нали, все уж повече разбират от жените. „Трудничко свикнаха мъжете, че съм началник, имало е и тежки моменти, дори веднъж реших да напускам, но попад-

нах на добър човек – началник с опит, който ми помогна да остана“, спомня си инженер Петрова, която не крие, че се е учила от началника си.

С мъжете си колеги, които в началото били большинство, Таня се справя с усмивка. А усмивката ѝ е наистина неустоима. Не можеш да ѝ откажеш не само, защото е началник. Ако усмивката не помага, Таня пуска чувството си за хумор. Нещо повече: „С мъжете сякаш се работи по-лесно. Работата върви заедно с майтапите“, научила от опит Таня, която не спира да се усмивва благо и спокойно.

В „Арсенал“ Таня Петрова се учила в крак. Иска да вярва, че днес усещането ѝ, че всичко в работата е наред, не я лъже: „Мисля, че се разбираме с колегите“. В „Арсенал“ на инж. Таня Петрова се наложило да разбира от всичко – от технологична, конструкторска организаторска работа, от въвеждането на нови изделия, от компютри – вече всичко по разпределението на инструментите и поръчките за тях се качва на компютърна програма. „В Завод 1 е най-сложното производство“, обяснява инж. Петрова – „всичко по автомата и картечницата – огромен брой инструменти за всяка машина“. Вече така е напреднала с материала, че дори съпругът ѝ се консултира с нея като купуват някакъв инструмент за върви. Консул-

тациите в семейството вървят и по други направления:

„Взаимно си помагаме“.

Още не е ясно кой от двамата е по-добрият готовач. Когато работата налага Таня да закъснява /а това се случва често/, готови съпругът. Заедно са още от училище – съученици от техникума. Съпругът дори гледал сина в Казанлък, докато Таня завърши в София. Днес ѝ е криво само защото по занаят – горски, мъжът в семейството все намира оправдание да я води на любимите пикники. Не му се ходи в гората, щото това работи. Обаче като идат веднъж, в Балкана си прекарват страхотно. „Нашите пикники се превръщат в пукници. Хапваме и пийваме здраво“, пак се усмивка Таня от Алеята на славата, която търси /и намира!/ позитивното във всичко наоколо. Затова гледа само комедии и забавни филми, дори – детски. Разбира се – и готоварски представления. Не ѝ се излиза на пейката пред блока, щото: „Само за болести говорят!“. Иначе, като всеки казанлъчанин, Таня Петрова иска да живее в по-хубав град. Не като този, дето я принуждава да носи винаги със себе си фенерчето – запалка в чантата, защото е страшно в тъмницата и по улиците, и в блока, като си идва късно от работа. Но и на това се усмивка – компенсира неприятностите от срещи с приятели на кафе. Стават все по-малко тия срещи

– хората са притеснени, доходите им не позволяват да се излизат често. Колкото до Казанлък,

Таня си обича града.

Не ѝ се ще децата да го напуснат, като децата на други познати – да идат в София. 18-годишната дъщеря е още в Математическата гимназия. Много ѝ върви математиката, но още не е избрала къде да учи. Синът е завършил „Зашита на населението при бедствия и аварии“ във Велико Търново. За малко бил в „Арсенал“, но сега се преквалифицира като пожарникар. Не е изключено да се върне пак в „Арсенал“, ако има възможност, тай надежда Таня. Защото тревогата ѝ е само за младите хора. „Хубаво нещо са младите хора. Зареждат с оптимизъм. Трябва да имат бъдеще тук. Да има някакъв младежки център, да има работа. В Казанлък си имаме всичко – и предприятия, и каквото е нужно, но без младите хора Казанлък умира. И без „Арсенал“ Казанлък умира“, вярва Таня. Защото „Арсенал“ дава работа на хората тук, а с работата като че ли се подрежда и всичко останало. И с усмивката на лицето и в душата, която Таня наистина има. С усмивка би приела и закачките на колегите, които кой знае какво ще й кажат, като прочетат за нея в „Трибуна Арсенал“. Вестникът на арсеналци, който Таня от първия брой до сега не само чете открай до край, но си го и събира за спомен.

Диана Рамналиева

Юбилей

БИВША АРСЕНАЛКА – СТОЛЕТИЧКА

100 години навърши Христина Михова от Казанлък. Юбилярката получи лично поздрави от кмета на община Стефан Дамянов на 25 август. Дамянов връчи на столетницата букет и поздравителен адрес от свое име и от името на общинска администрация, а подаръкът за рождения юбилей е по неин избор – топла жилетка за идващи по-хладни сезони.

Вокална група „Белите рози“ с ръководител Нено Крачанов поздрави баба Христина с „Многая лета“, със специално написано за нея стихотворение и с вълнуващи изпълнения на стари градски песни. Рождениката, която търпеливо слушаше поздравленията, не се сдържа и изпя от начало до края закачлива народна песен, която е пяла в своите младини.

Навършилата 100 години Христина Михова е родена в с. Копринка на 5 август 1911 г. През 1941 г. цялото семейство се премества да живее в Казанлък. Работила е в „Арсенал“, „България-К“, в ТКЗС - с. Копринка. Отгледала е две дъщери. Радва се на четири внучки, четири правнучки, двама праправнука и една праправнучка. Нейните наследници живеят днес в Казанлък, в Пловдив и в чужбина.

Баба Христина благодари за поздравленията и пожела на всички здраве и обич и да се разбират със съседите си.

Инициативата за честването на юбилея на столетницата бе на Общинския Клуб на пенсионера в Казанлък с председател Христо Раев.

МАРИЯ ХРИСТОЗОВА НА 90 ГОДИНИ

Христозова по случай нейната 90-годишнина.

Сред специалните гости на тържеството бяха председателят на Общинския съвет Васил Самарски, кметът Стефан Дамянов, представители на централното ръководство на НС на тракийците и на Отечествения съюз.

В концертната програма се представиха фолклорната певческа група към местното тракийско дружество, група „Севтополис“ и АНПТ „Искра“ към НЧ „Искра“ и вокална формация „Хармония“ към казанлъшкия пенсионерски клуб.

Десетки казанлъчани и гости изпълниха залата на музей-галерията в Казанлък на 6 август, когато Тракийското дружество в града отбележа 108-та годишнина на Илинденско-Преображенското въстание и чества голямата общественичка и дългогодишна ръководителка на ансамбъл „Тракия“ Мария

Христозова по случай нейната 90-годишнина.

Животът на Мария Христозова или, както мнозина я наричат – кака Мара, е низ от обществени ангажименти, от репетиции и концерти, от задължения като съпруга, майка и баба, от грижи за познати и непознати хора.

Родена е в смолянското село Петково на 7 август 1921 година, там завършила 7 клас, учila и две години в стопанско училище. Заради трудното препитание в Родопите, семейството ѝ се преселила в хасковското село Караманци. Там среща хора, които са били интернирани, а мизерният им живот в джамия с изпочупени прозорци, предизвиква у нея жал и, без да се колебае, тя започва да им помага. Тази среща преобръща живота ѝ. Междувременно

изкарва и самарянски курсове и обикаля селата, за да ги обеззаразява. Заради помощта, която оказва на интернираните, един ден, през 1943 г., жандармеристи стрелят по нея и тя едва не загубва живота си.

Един от най-щастливите моменти в живота на Мария Христозова е запознанството със съпруга ѝ, когото тя нарича най-добрият човек. През 1946 година двамата се преселват в Казанлък. Съпругът ѝ веднага е командирован, а Мария остава сама с първото си дете – без пари и покрив над главата. Кварталът бил населен с тракийци, които ѝ подават ръка и благодарение на тяхната помощ тя успява да си стъпи на краката. Включва се в Тракийската организация и става член на ръководството ѝ, а през 1976 година сформира ансамбъл заедно със 7-8

дъщери, които впоследствие наброява 42-ма души.

30 години е била ръководител на ансамбъла – с много концерти у нас и зад граница и с много отличия от фолклорни конкурси и фестивали.

28 години е била и съдебен заседател. Дълги години е била стопанката в ритуала „Розобер“, представян в розовите градини по време на празниците на розата.

Мария Христозова отправя благодарности към хората, които организираха честването на 90-ата ѝ годишнина, към хората, които са й помогали, и към тези, които я подкрепят и обичат – тримата ѝ сина, снажите, лекари, съседи и приятели. Днес тя се радва на 5-ма внука и осем правнuka.

А голямото ѝ желание, свързано с Казанлък, е той да се превърне в туристически град.

Мария Рашкова

ХРОНИКА

Кувъз и реанимационна масичка на реномираната немска филма „Дрегер“ получи казанлъшката болница. Дарение то е осигурено със средства, събрани от кампанията „Българската Коледа“, която се провежда по инициатива на Президента на Р България Георги Първанов.

За него личен принос има и изп. директор на „Арсенал“ Ад Николай Ибушев, благодарение на водени разговори и посредничество с президентската канцелария и нейният началник ген. Никола Колев.

Д-р Кети Манолова управител на болницата в Казанлък заяви, че медицинското оборудване идва по молба на болницата, подадена до Президента на Р България през есента на миналата година. Апаратурата е особено необходима за обграждане на нуждаещите новородени бебета. Годишно в казанлъшката болница се раждат около 800 бебета и голяма част от тях са недоносени, т.е. те се нуждаят именно от такава висококачествена медицинска техника.

Тракологът проф. Иван Маразов е тазгодишният носител на наградата „проф. Александър Фол“. Тя е учредена от Историческия музей „Искра“ в Казанлък и се връчва в рамките на Дните на тракийската култура, които се провеждат в града на розите в последните дни на август и началото на септември. Церемонията за връчване на наградите е на 2-ри септември, по време на официалното откриване на тазгодишните дни на траките. В първия ден на празниците ще се открие и ретроспективна изложба „Долината на тракийските царе“.

За първи път в рамките на дните на тракийската култура ще бъдат връчени и стипендии на казанлъшки студенти в специалността „Тракология“. За гостите и гражданите на Казанлък интересна ще е и експозицията, подредена в общинската библиотека „Искра“. Тя ще е съвместна изложба на рисунки на деца от японския град Мунаката и от Казанлък. Обединяващата тема на детските творби е розата като мост на приятелство.

Председателят на Общинския съвет Васил Самарски беше сред официалните гости на Федерацията на културно-просветните дружества на каракачаните в България, която провежда традиционния събор в м. „Карандила“ край Сливен в края на август. Поканата да участва в събора бе отправена от Димитър Щерев, единственият казанлъчанин в ръководството на националната организация. В проявите участваха и трима бивши председатели на казанлъшкото дружество Панайот Щерев, Янко Костадинов и Гинка Щерева. Пред приятели, представители на известни каракачански родове в България, Самарски изрази своето възхищение от стремежа за съхранение на фамилните традиции, на силните семейни връзки и познаването не само на роднинските истории, но и на почти всички останали представители на етноса.

7-годишният Цветан Стоянов от Казанлък ще е българският представител в Европейското първенство по шахмат за юноши в започващия през септември в курорта „Албена“ турнир.

Шахматната надежда вече е трикратен шампион на България за 2011-та година. Цветан състезава за клуб „Бургас 64“, при момчета до 8 години, в дисциплините класически шахмат, ускорен и блиц.

Самородният талант се занимава от 2 години с шахмат под вештото ръководство на Живко Жеков, член на УС на Българската федерация по шахмат.

Финансови проблеми ще попречат на златния български талант да участва в тазгодишното световно първенство по шахмат в Бразилия.

От началото на септември спира производството на стандартните 60-ватови крушки за осветление. Всички разновидности на класическите крушки за осветление с нажежаема жичка с мощност от 25 до 100 вата ще бъдат забранени от ЕС от 1-ви септември 2012 година. На 1-ви септември 2012 година ще спре продажбата и на най-слабите крушки с нажежаема жичка - от 25-40 вата.

Продължение от стр. 1

КАЗАНЛЪЧАНКА ИЗДАВА КУЛИНАРНА ПСИХОЛОГИЯ

са авантюристи по природа, свободни по дух, търсещи, откликващи на предизвикателствата. Това, според Стефанова, е в голяма степен предопределено от храната, която се консумира там.

В другата крайност са живеещите в северозападната част на България: там кухнята е изградена на база силни подправки, консумира се повече люто, овкусява се храната в изобилие. Това предполага и кибритлиите и силни характери, лесно избухливите хора, които най-често се срещат в тези райони, е теорията на Мария. Не случайно и езикът, диалектът, говорими в този край, са твърди, остри, с доста грубовати и пиперливи фрази.

Характерите на хората също са такива. Съвсем различно е в Родопите - родопчаните са благи, широки хора, толерантни. Също като храната и картофите, които са в основата на повечето ястия, характерни за района там.

Още по-интересна е тезата на авторката на „Кулинарна психология“ за хората, родени в Долината. Това, по думите на Мария, са хора, възприемчиви към новото, готови да опитат различни неща, но непостоянни в тези си опити и стереотипи, нетрадиционисти. Доказателство за това тя открива в странния феномен, че именно в Долината има най-малко съхранени традиционни рецепти за характерни ястия.

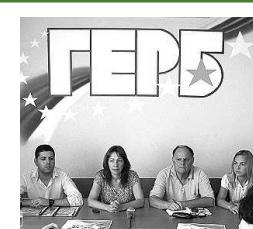
Книгата на психологката представя над 300 рецепти от различните краища на България, придружена е и със съответните психологически профили на хората от тези райони. Тя е интригуща, интересно, забавно и поучително четиво, както за сериозни читатели, любители на психологическа литература, за различни специалисти, изучаващи човешкия характер, така и за кулинари - експериментатори и за хора, решили да променят себе си чрез храната.

Това е втората книга, която ще види бял свят до края на годината на Мария Стефанова. Преди това, още в началото на есента, по книжарниците ще се появят първата и книга: „Алиса в страната на

боричкането - или още за успеха в кариерата“.

В нея тя споделя своя ценен опит за мениджъри и ръководители на отдели по човешки ресурси от практиката си като консултант на големи фирми в подбор на персонала.

Мария Стефанова е от Казанлък. Завършила е психология и педагогика. Има специализации в Германия. Десет години работи в София като психолог и психоконсултант, има фирма за психологически консултации и работа при подбор на персонал. Преди това е била част от екипа на радио „Вис виталис“ в Казанлък. Има кракът опит и в Дарик радио. В момента има своя практика в Казанлък.

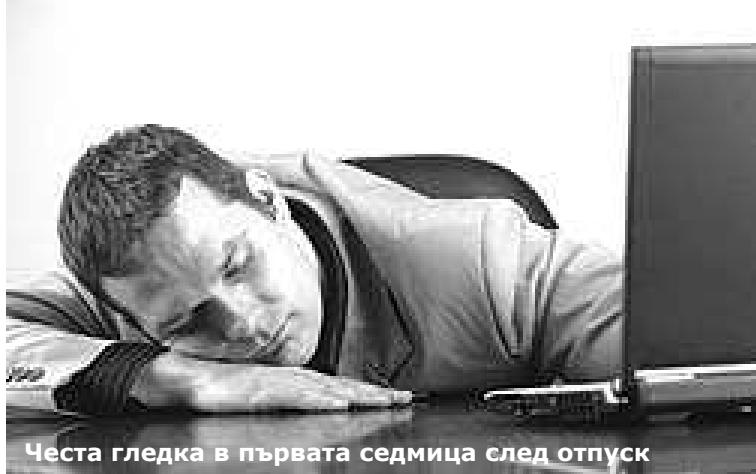

GERB

ГЕРБ

КАК ДА НАДВИЕМ СТРЕСА СЛЕД ОТПУСК

Българите може и да са с пессимистична нагласа по природа, но изглежда не са изгубили способността си да разпускат, коментира психолог

Честа гледка в първата седмица след отпуск

Отпускът вече свърши. Уж сте събрали достатъчно слънчеви лъчи и хубави спомени, за да се захванете с всекидневните си задачи, а вместо добро настроение и прилив на енергия, внезапно ви обзema някаква тъга, леност, чувствате се дискомфортно, не ви спори - каквото ида захватенето...

Това е синдром, с който хиляди хора се сблъскват след празници, почивни дни и най-вече след годишния отпуск.

Всяка година, въпреки опита, който сме натрупали във времето, връщането към реалността и забързаното всекидневие ни кара да се чувстваме потиснати и изисква определено време за адаптация, коментира за БТА психологът доцент Маргарита Бакрачева от Института за изследване на населението и човека при БАН.

Съветът ѝ е няколко дни, преди да си тръгнем от почивката,

да си помислим за хубавите неща, които ни очакват, и, след като се върнем, да се съсредоточим около любимите неща върху и навън, приятелите, които ще ви-

дим, любимите занимания.

Добър ефект дава и ако си планираме малко забавление в първия уикенд.

Такива "котви" ни помагат да се настроим позитивно за първия работен ден след почивните дни, казва Маргарита Бакрачева.

За много хора

дългата почивка става катализатор за промяна на работното място.

Още в първата седмица след края на отпускането осъзнах, че не мога да остана на старата си работа, където бях зациклила от години, и започнах да търся нови пътища, разказва пред репортер на БТА 34-годишната Светла Василева, секретарка в компания за канцеларски материали в София. Тя далеч не е единствената, която жадува за промяна.

Излезли за малко от монотонния работен цикъл, много хора по време на отпуска си правят равносметка за това какво са постигнали до момента и често ги залива вълна от неудовлетворение от развитието на кариерата им.

Статистиката показва, че 37% от напусналите работа

през годината във Великобритания, подават молба за напускане в началото на септември, когато официално завършва сезонът на отпуските.

У нас 44% от хората се решават да сменят работното си място,

защото следващото сътапло в кариерата им е в необозримото бъдеще, показва изследване на бизнес консултантската компания "Регус груп".

Освен положителната настройка,

добър ефект има и ако си набележим някои планове, които бихме искали да осъществим в професионален аспект,

коментира доцент Бакрачева.

"Добре е да си определим **предизвикателство или цел, които да ни мотивират**

или да провокират интереса ни да се занимаваме с рутинните въпроси. Да помислим какво би ни се искало да подобрим принципно на работното си място".

Според експерта има някои простички техники, с които да си помогнем.

В много професии **мониторът** е неизбежен атрибут. Добре е да го поставим леко нагоре и вдясно от нивото на погледа в седнало положение.

От време на време е полезно да поглеждаме и задържаме погледа си нагоре и вдясно за около 30 секунди.

Незабавен резултат има и ако **излезем и се разходим на слънце**, докато все още го има, дишайки дълбоко.

Психологката ни съветва още да си **сложим в телефона или на десктопа снимка от прекарана по-**

чивка, за да може периодично да я поглеждаме и да се зареждаме, връщайки се към изживените приятни моменти.

Продължителността на отпуска също е от значение за синдрома на следотпускарската депресия.

За да може наистина да се отърсим от работната среда, са необходими

три седмици на откъсване от работния процес,

казва доцент Бакрачева. Работодателите обаче въвеждат масова практика за ограничаване на отпуските до две седмици.

Оптималната почивка от физиологична гледна точка е почти непостижима в съвременния свят, смята психологът.

"За щастие, това не означава, че и двудневна по-

изгубили способността си да разпускат.

Ние все още сме запазили лекотата на общуването помежду си и до голяма степен спонтанността в контактите за разлика от стереотипите в западните общества, коментира психологът.

Голяма част от хората у нас успяват да си починат, добавя тя. А тези, които не могат, трябва да се опитат

да не пренасят професионалните си проблеми у дома,

което е масова тенденция. На тях тя препоръчва следното упражнение - да погледнат вратата на работното помещение на излизане, да задържат погледа си десетина секунди и мислено да затворят всички проблеми зад нея до следващия ден, когато я

Мечтаното море свършва бързо

чивка не може да ни донесе много положителни емоции. Важното е да не пропускаме възможността да се насладим на всеки един миг".

Българите може и да са с пессимистична нагласа по природа, но изглежда не са

отворят.

Ако работят от външи, задължително да спазват работното си време. На пръв поглед е трудно, но добра новина е, че се научава с практика до около месец.

ТА /по материали от БТА/

Къде да се лекуваме

БРЕМЕННИТЕ ОТ РАЙОНА - С ВЪЗМОЖНОСТ ЗА ГЕНЕТИЧНИ ИЗСЛЕДВАНИЯ

Центъра за генетични изследвания при Медицинския факултет в Стара Загора вече се правят генетични изследвания на бременните жени. Това обяви ръководителят на лабораторията главен асистент д-р Борислав Попов.

Лабораторията е акредитирана и е третата в страната след София и Варна. Оборудвана е с нова, уникална апаратура на стойност 85 хиляди лева, осигурени от бюджета на Медицинския факултет в Стара Загора. Тя е свързана към сървър в Националната генетична лаборатория при Университетската болница.

Бъдещите майки от Югоизточна България, вместо да пътуват до София, могат да посетят лабораторията в Стара Загора. Тук може да им се вземе кръв, да се опише кръвната картина и резултатите да се изпратят до специализираната лаборатория в столицата, където да се направят изследванията. До три дни жените могат да видят резултата си с коментар по интернет, в който да се посочи име ли риск за бременността им.

Генетичните изследвания на бременните жени са безплатни и задължителни след приемането на Националната програма за "Профилактика и диагностика на вродени наследствени заболявания в Република България" и "Националната програма за редки болести 2009- 2013 година."

ТА

Иди и виж

**02.09.2011 /петък/ Площад пред ДК "Арсенал" -
Дни на тракийската култура**

19.00 ч. – "От векове – за векове" - концерт с участието на прабългарска школа „Багатур“ и Фолклорен ансамбъл „Арсенал“.

03.09.2011 /събота/, ул. "Искра"

10.00 ч. – „Проблеми и развитие на тракийската култура“ - национална научна конференция – втора част, ИМ „Искра“

11.00 ч. – Пети национален пленер за рисунка „Тракийското наследство в Долината на тракийските царе“

11.30 ч. – „Траките – нашето минало“ - бодиарт.

**06. 09. 2011 г. -
Честване 126 години от Съединението на България**

11.00 ч. – Тържествен молебен, отслужен от Архиерейски наместник отец Петко Мотев в съслужие с казанлъшки свещеници

11.15 ч. – Изпълнение на църковен хор при Храм „Св. Йоан Предтеча“

11.20 ч. – Слово по повод Дена на Съединението

11.30 ч. – „Моя древна земя“ - поетична композиция, посветена на България

Продължение от стр. 4

5 ХИЛЯДИ ГОДИШНО НА МОРЕ В ХОТЕЛ „АРСЕНАЛ“

Елитните спортсти, обаче, далеч не изчерпват колорита на летуването в хотела на „Арсенал“, където навремето, преди 20-30 години, се разминавахме само с казанлъчани. Популярността на домакина Неделcho Ганев сред пищещите в България и трайните му приятелства с родни културтрегери докарват в хотела на „Арсенал“

Цветът на българската поезия и проза

Горещият августовски ден може и да не бъде толкова тягостен. Ако си на морето, ако си в Несебър. И непременно – в почивната база на хотела на „Арсенал“ АД. Там със сигурност ще получиш „Де жа вю“ – онова усещане, че вече си бил там, но сякаш – не съвсем. Защото спомените от детството и отпреди няколко години са едно, а действителността сега – друго. И то – по-хубаво.

В началото и края на сезона тук се правят литературни срещи, но най-голям купон става по време на фестиваля на бардовете – поетите с китари от цялата страна, много от които – верни приятели на Казанлък като гости по Чудомировите празници. Фестивалът се прави от Община Несебър и местните дейци на културата, големи приятели на Казанлък – Живка и Иван Ненкови. Иван се прочу като автор на „Ах, морето“. Неус-

тоимият Пламен Ставрев от Бургас, доайент Гриша Трифонов и Слави Георгиев от Съюза на българските писатели, големият ни поет Константин Павлов, Любомир Левчев, покойният вече майстор на българската драматургия – Иван Радов, „бащата“ на Южна пролет Никола Инджов, са идвали в хотела на „Арсенал“ неведнъж. Неделcho Ганев ги посреща както подобава – не само с подслон, добро вино

и подбрани мезета, но и със сладка приказка и небивали сърцераздирателни истории с една крачка в мистиката. Не с една, а с повече крачки в мистиката са необичайните

Арт-инсталации и скулптури в градината

Полегнала „цигулка“ с истински струни, опнати между два автентични воденични камъка, съвършените извики на амфората, в които Ганев вижда етапи в развитието на

Събор

На 10-ти септември на Нязовир Копринка за осми път ще се проведе Националният събор на русофилите в България. По традиция съборът среща работили и учили в страните от ОНД, строители от Коми, живеещи у нас руски граждани и приятели на Русия.

Тази година проявата е под патронажа на президента на републиката Георги Първанов. Националният събор се провежда съвместно с форум „България – Русия“, фондация „Устойчиво развитие за България“ и Община Казанлък. Активно съдействие оказва и Изпълнителната агенция по горите.

Началото е от 10 часа с молебен пред Паметника на Свободата на връх Шипка, а концертната програма ще започне в 12 часа. За всички желаещи да присъстват на събора е осигурен транспорт от областните градове.

Тайно оръжие

Рубрика за красивите лица на „Арсенал“

Име: Христина Георгиева
Месторабота: „Арсенал“ АД
Дължност: Одитор качество/ Мениджър по качество Завод 4
Години: 30
Зодия: Дева
Хоби: Волейбол
От колко време работиш в „Арсенал“? – 6 г.
Кой е силният ти коз в живота?

Моето любимо момче, което ми дава сили да продължа напред.

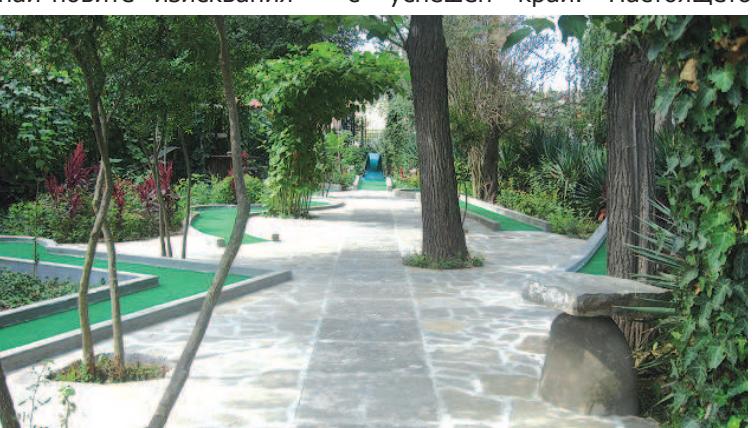
Мило слънчево момиче,
Честит юбилей!

Пожелаваме ти много щастливи
мигове в твоя живот.

От колегите

на „Арсенал“. Българи, чехи, сърби, унгарци, руснаци, украинци, сърби, родни емигранти от всички краища на света са вече редовни гости на хотел „Арсенал“ на морския бряг в Несебър. И което е най-важно, подчертава още веднъж домакинът Кирил Георгиев – винаги сме с отворени врати и специални условия за хората от „Арсенал“ АД.

Огромните усилия базата на „Арсенал“ да бъде опазена от страховитите икономически апетити, разразили се по родното Черноморие през последните години, които за малко да посегнат и на тази база, очевидно са си стрували усилията на ръководството на дружеството, но затова тук избягват да си спомнят, защото е минала история с успешен край. Настоящето

водна „лежанка“, следващото лято ще има и джакузи.

„Посрещаме по 4-5 хиляди туристи на сезон“, казва стопанинът на базата на хотела

в усмивките на почиващите тук дава поводи единствено за радост. Без никакви опасения за бъдещето.

Диана Рамналиева

За връзка с редакторите на „Трибуна Арсенал“:
Деляна Бобева: 0882 98 70 13, e-mail: didab@abv.bg
Диана Рамналиева: 0882 98 70 14, e-mail: diana_ramnalieva@abv.bg
Мария Рашкова: 0882 98 70 12
Първолета Петкова: 7 24 55